

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) — Stichting de Thuiskopie mot Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

(Mål C-462/09) ⁽¹⁾

(Tillnärmning av lagstiftning — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Rätt till mångfaldigande — Undantag och inskränkningar — Undantag för privatkopiering — Artikel 5.2 b och 5.5 — Rimlig kompensation — Betalningsskyldig för den avgift som finansierar denna kompensation — Distansförsäljning mellan två personer med hemvist i olika medlemsstater)

(2011/C 232/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stichting de Thuiskopie

Motparter: Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artikel 5.2 b och 5.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10) — Rätt till mångfaldigande — Rimlig kompensation — Distansförsäljning mellan två personer med hemvist i olika medlemsstater — Lagstiftning enligt vilken kompensation inte kan uppbäras

Domslut

- Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informations-samhället, särskilt artikel 5.2 b och 5.5, ska tolkas så, att en slutanvändare som för privata ändamål mångfaldigar ett skyddat verk i princip ska anses skyldig att erlagga den rimliga kompensationen enligt nämnda artikel 5.2 b. Medlemsstaterna får dock införa en avgift för privatkopiering som ska erläggas av dem som ställer utrustning, apparater eller medier för mångfaldigande till slutanvändarnas förfogande, då de har möjlighet att låta kostnaden för denna avgift få genomslag på det pris för detta tillhandahållande som erläggs av slutanvändaren.
- Direktiv 2001/29, särskilt artikel 5.2 b och 5.5, ska tolkas så, att det ankommer på en medlemsstat — som har infört ett system med avgifter för privatkopiering som erläggs av tillverkaren eller importören av medier för mångfaldigande av skyddade verk, och

inom vars territorium skadan uppstår för upphovsmännen genom att köpare bosatta där använder deras verk för privat bruk — att säkerställa att dessa uphovsmän faktiskt erhåller den rimliga kompensation som är avsedd att ersätta dem för denna skada. Enbart den omständigheten att en yrkesmässig säljare av utrustning, apparater eller medier för mångfaldigande är etablerad i en annan medlemsstat än den där köparna är bosatta saknar betydelse för denna skyldighet att åstadkomma ett visst resultat. Det ankommer på den nationella domstolen att, för det fall det är omöjligt att säkerställa att den rimliga kompensationen uppbärs från köparna, tolka sin nationella rätt så, att denna kompensation kan uppbäras från en betalningsskyldig som uppträder som näringsidkare.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Upravno sodišče Republike Slovenije — Republiken Slovenien) — Marija Omejc mot Republika Slovenija

(Mål C-536/09) ⁽¹⁾

(Gemensam jordbrukspolitik — Gemenskapens stödsystem — Integrerat administrations- och kontrollsystem — Förordning (EG) nr 796/2004 — Kontroll på platsen hindras — Begrepp — Jordbrukare som inte bor på jordbruket — Jordbrukarens företrädare — Begrepp)

(2011/C 232/11)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Upravno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marija Omejc

Motpart: Republika Slovenija

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Upravno sodišče Republike Slovenije — Tolkningen av artikel 23.2 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18) — Begreppet hindra genomförandet av kontrollen på plats — Begreppet jordbrukarens företrädare när jordbrukaren inte bor på jordbruket

Domslut

1. Uttrycket "om en kontroll på platsen inte kan utföras", i artikel 23.2 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, är ett självständigt begrepp i unionsrätten som ska tolkas enhetligt i alla medlemsstater på så sätt att begreppet, utöver uppsätliga handlingar, innefattar varje handling eller underlåtenhet, som beror på jordbrukarens eller dennes företrädares vårdslöshet och som medfört att det inte varit möjligt att genomföra en fullständig kontroll på plats, när jordbrukaren eller dennes företrädare inte har vidtagit alla de åtgärder som rimligen kan krävas för att säkerställa att kontrollen kan utföras i dess helhet.
2. För att den aktuella stödansökan ska kunna avslås enligt artikel 23.2 i förordning nr 796/2004 krävs det inte att jordbrukaren eller dennes företrädare har informerats på ett korrekt sätt om den del av kontrollen på plats för vilken jordbrukarens medverkan är nödvändig.
3. Begreppet företrädare i artikel 23.2 i förordning nr 796/2004 utgör ett självständigt begrepp i unionsrätten som ska tolkas enhetligt i alla medlemsstater, på så sätt att det under kontrollen på plats innefattar vilken myndig person som helst med rättslig handlingsförmåga som bor på jordbruket och som anförtratts åtminstone en del av driften av detta, i den mån jordbrukaren klart har uttryckt en vilja att ge denna person fullmakt att företräda jordbrukaren och således åtagit sig att stå för denna persons alla handlingar eller underlåtenheter.
4. Artikel 23.2 i förordning nr 796/2004 ska tolkas på så sätt att en jordbrukare, som inte bor på det jordbruk som denne är ansvarig för, inte är skyldig att utse en företrädare som i regel alltid kan nås på jordbruksföretaget.

(¹) EUT C 63, 13.03.2010.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-10/10) (¹)

(Fördragsbrott — Fri rörlighet för kapital — Avdragsrätt för gåvor till inrättningar som har till uppgift att bedriva forskning och utbildning — Avdragsrätten omfattar endast gåvor till inrättningar med hemvist i landet)

(2011/C 232/12)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och W. Mölls)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 56 EG och artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EGT L 1, 1994, s. 3) — Nationell lagstiftning som endast medger skatteförmåner för gåvor till offentliga forsknings- och utbildningsorganisationer om gåvomottagaren har sitt säte inom landets gränser

Domslut

1. Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 EG och artikel 40 i avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, genom att endast medge skattemässig avdragsrätt för gåvor till inrättningar som har till uppgift att bedriva forskning och utbildning, när dessa inrättningar har hemvist i Österrike.
2. Republiken Österrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 63 av den 13.3.2010.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret — Danmark) — Unomedical A/S mot Skatteministeriet

(Mål C-152/10) (¹)

(Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Dialyspåsar i plast som endast är avsedda att användas i anslutning till dialysapparater — Urinuppsamlingspåsar som endast är avsedda att användas tillsammans med katetrar — KN-numren 9018 och 3926 — Begreppen "delar" och "tillbehör" — Andra plastvaror)

(2011/C 232/13)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Unomedical A/S

Motpart: Skatteministeriet

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Højesteret — Tolkning av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22) — Uppsamlingspåsar i plast som endast är avsedda att användas tillsammans med en dialysapparat — Klassificering enligt KN-nummer 9018 90 30 eller enligt KN-nummer 3926 90 99 — Uppsamlingspåsar i plast som endast är avsedda att användas tillsammans med katetrar — Klassificering enligt KN-nummer 9018 39 00 eller enligt KN-nummer 3926 90 99 — Begreppet "delar och tillbehör"